

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/44/ES

ze dne 6. května 2009,

kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ⁽⁴⁾ zavedla režim, v jehož rámci je zajištěna neodvolatelnost převodních příkazů a vzájemného započtení, jakož i vynutitelnost zajištění s ohledem na domácí i zahraniční účastníky platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry.
- (2) Hodnotící zpráva Komise ze dne 7. dubna 2006 týkající se směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování obsahuje závěr, že směrnice 98/26/ES funguje v zásadě dobře. Tato zpráva zdůraznila, že v oblasti platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry mohou být projednávány některé důležité změny, a rovněž dospěla k závěru, že je nutno směrnicí 98/26/ES vyjasnit a zjednodušit.
- (3) Hlavní změnou však je rostoucí počet propojení mezi systémy, které v době vypracování směrnice 98/26/ES fungovaly téměř výhradně vnitrostátně a nezávisle. Tato změna je jedním z důsledků směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ⁽⁵⁾ a Evropského kodexu chování v

oblasti zúčtování a vypořádání. S cílem přizpůsobit se tomuto vývoji by pojem interoperabilní systém a odpovědnost provozovatelů systémů měly být vyjasněny.

- (4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽⁶⁾ vytvořila jednotný právní rámec Společenství pro přeshraniční používání finančního zajištění a zrušila většinu formálních požadavků tradičně kladených na dohody o zajištění.

- (5) Evropská centrální banka rozhodla o zavedení pohledávek z úvěru jako způsobilého typu zajištění pro úvěrové operace Eurosystemu s účinností ode dne 1. ledna 2007. V zájmu zajištění co nejvyššího hospodářského dopadu využívání pohledávek z úvěru Evropská centrální banka doporučila rozšířit oblast působnosti směrnice 2002/47/ES. Hodnotící zpráva Komise ze dne 20. prosince 2006 týkající se směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění se touto otázkou zabývala a souhlasila se stanoviskem Evropské centrální banky. Využívání pohledávek z úvěru zvětší skupinu dostupného zajištění. Další harmonizace v oblasti platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry by dále přispěla k rovným podmínkám pro úvěrové instituce ve všech členských státech. Pokud by se používání pohledávek z úvěru jako zajištění dále usnadnilo, přineslo by to prospěch rovněž spotřebitelům a dlužníkům, jelikož používání pohledávek z úvěru jako zajištění by vedlo k intenzivnější hospodářské soutěži a větší dostupnosti úvěru.

- (6) V zájmu snazšího používání pohledávek z úvěru je důležité zrušit nebo zakázat jakékoli formální požadavky, například povinnosti týkající se oznamování a registrace, které by znemožnily postoupení pohledávek z úvěru. Stejně tak by v zájmu toho, aby nebylo ohroženo postavení příjemců zajištění, měli mít dlužníci možnost vzdát se platně svých práv na započtení vůči věřitelům. Stejně je zdůvodněna rovněž nutnost zavést pro dlužníka možnost vzdát se uplatňování pravidel týkajících se bankovního tajemství, jelikož v opačném případě nemusí mít příjemce zajištění dostatečné informace, aby mohl náležitě posoudit hodnotu pohledávek z úvěru. Těmito ustanoveními by neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 216, 23.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 3. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 18. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. dubna 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66.

- (7) Členské státy nevyužily možnost stanovenou v čl. 4 odst. 3 směrnice 2002/47/ES nepovolit příjemci zajištění převlastnění. Uvedené ustanovení by proto mělo být zrušeno.
- (8) Směrnice 98/26/ES a 2002/47/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (9) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 98/26/ES

Směrnice 98/26/ES se mění takto:

8. bod odůvodnění se zrušuje.
- Vkládá se nový bod odůvodnění, který zní:

„(14a) vzhledem k tomu, že příslušné vnitrostátní orgány nebo orgány dohledu by měly zajistit, aby se provozovatelé systémů, kteří zřizují interoperabilní systémy, v rámci možností dohodli na společných pravidlech týkajících se okamžiku vstupu převodního příkazu do interoperabilního systému. Příslušné vnitrostátní orgány nebo orgány dohledu by měly zajistit, aby pravidla týkající se okamžiku vstupu do interoperabilních systémů byla podle možností a potřeby koordinována, aby tak bylo možné předejít právní nejistotě v případě selhání v zúčastněném systému;“.
- Vkládá se nový bod odůvodnění, který zní:

„(22a) vzhledem k tomu, že v případě interoperabilních systémů může nedostatek koordinace, pokud jde o to, která pravidla týkající se okamžiku vstupu a neodvolatelnosti se použijí, vystavit účastníky jednoho systému, nebo dokonce samotného provozovatele systému vedlejším dopadům nesplnění povinnosti v jiném systému. V zájmu omezení systémového rizika je vhodné stanovit, aby provozovatelé interoperabilních systémů koordinovali pravidla týkající se okamžiku vstupu a neodvolatelnosti v systémech, které provozují;“.

- Článek 1 se mění takto:
 - v písmenu a) se zkratka „ECU“ nahrazuje zkratkou „EUR“;
 - v písmenu c) se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„— s operacemi centrálních bank členských států nebo Evropské centrální banky při plnění funkcí centrálních bank.“
- Článek 2 se mění takto:
 - písmeno a) se mění takto:
 - první odrážka nahrazuje tímto:

„— mezi třemi nebo více účastníky, nepočítaje v to provozovatele daného systému, případného zúčtovatele, případné ústřední protistrany, případné clearingové instituce nebo případného nepřímého účastníka, se společnými pravidly a standardizovaným postupem pro zúčtování, ať prostřednictvím ústřední protistrany či bez ní, nebo pro provádění převodních příkazů mezi účastníky;“,
 - doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Dohodou uzavřenou mezi interoperabilními systémy se nezřizuje systém.“;
 - v písmenu b) se první a druhá odrážka nahrazují tímto:

„— úvěrová instituce, jak je vymezena v čl. 4 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepracované znění) (*), včetně institucí vyjmenovaných v článku 2 uvedené směrnice,

— investiční podnik, jak je vymezen v čl. 4 odst. 1 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů (**), s výjimkou institucí vyjmenovaných v čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice,

(*) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

(**) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.“;

(1) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

ii) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Členský stát se může rozhodnout, že pro účely této směrnice je nepřímý účastník pokládán za účastníka, je-li to odůvodněné systémovým rizikem. Případy, kdy je nepřímý účastník na základě systémového rizika pokládán za účastníka, není omezena odpovědnost účastníka, jehož prostřednictvím dává nepřímý účastník systému převodní příkazy.“;

d) písmeno g) se nahrazuje tímto:

„g) ‚nepřímým účastníkem‘ rozumí instituce, ústřední protistrana, zúčtovatel, clearingová instituce nebo provozovatel systému se smluvním vztahem k účastníkovi systému, který provádí převodní příkazy, přičemž tento vztah umožňuje nepřímému účastníkovi provádět převodní příkazy prostřednictvím systému, a to za podmínky, že je nepřímý účastník provozovateli systému znám.“;

e) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) ‚cennými papíry‘ rozumějí veškeré nástroje uvedené v příloze I části C směrnice 2004/39/ES“;

f) v písmenu i) se první odrážka nahrazuje tímto:

„— pokyn účastníka, aby určitá peněžní částka byla dána k dispozici příjemci pomoci účetního záznamu v účetnictví úvěrové instituce, centrální banky, ústřední protistrany nebo zúčtovatele, anebo jakýkoli pokyn, který vede k převzetí nebo plnění platební povinnosti vymezené pravidly systému, nebo“;

g) písmeno l) se nahrazuje tímto:

„l) ‚účetem pro zúčtování‘ rozumí účet u centrální banky, zúčtovatele nebo ústřední protistrany, který je využíván k držení prostředků nebo cenných papírů a k zúčtování a vypořádání transakcí mezi účastníky systému“;

h) písmeno m) se nahrazuje tímto:

„m) ‚zajištěním‘ (kolaterálem) rozumějí veškerá realizovatelná aktiva, včetně neomezeného finančního zajištění uvedeného v čl. 1 odst. 4 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (*), poskytnutá jako zástava (včetně peněžních prostředků poskytnutých do zástavy), dohoda o zpětném odkupu nebo podobná dohoda anebo jako jiné zajištění za účelem zajištění práv a závazků případně vznikajících v souvislosti se systémem, anebo realizovatelná aktiva poskytnutá centrálními

bankami členských států nebo Evropskou centrální bankou;

(*) Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.“;

i) doplňují se nová písmena, která znějí:

„n) ‚obchodním dnem‘ rozumí den, který zahrnuje dení i noční vypořádání a veškeré události, ke kterým došlo v průběhu obchodního cyklu systému“;

o) ‚interoperabilními systémy‘ rozumějí dva nebo více systémů, jejichž provozovatelé uzavřeli mezi sebou dohodu, jež zahrnuje provádění převodních příkazů mezi systémy“;

p) ‚provozovatelem systému‘ rozumí subjekt nebo subjekty právně odpovědné za provoz systému. Provozovatel systému může jednat rovněž jako zúčtovatel, ústřední protistrana nebo clearingová instituce.“

6. Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Převodní příkazy a vzájemné započtení jsou právně vymahatelné a závazné pro třetí osoby i v případě úpadekového řízení proti účastníkovi za předpokladu, že převodní příkazy byly vloženy do systému před okamžikem zahájení úpadekového řízení, jak je vymezen v čl. 6 odst. 1. To platí i v případě úpadekových řízení proti účastníkovi (v dotčeném systému nebo v interoperabilním systému) nebo proti provozovateli interoperabilního systému, který není účastníkem.

Jsou-li převodní příkazy vloženy do systému po okamžiku zahájení úpadekového řízení a provedeny v obchodní den, jak je stanoven pravidly systému, během něhož došlo k zahájení tohoto úpadekového řízení, jsou právně vymahatelné a závazné pro třetí osoby pouze tehdy, jestliže může provozovatel systému doložit, že mu v okamžiku, kdy se daný převodní příkaz stal neodvolatelným, zahájení úpadekového řízení nebylo ani nemohlo být známo.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. V případě interoperabilních systémů každý systém ve svých vlastních pravidlech stanoví okamžik vstupu do tohoto systému tak, aby bylo v co nejvyšší míře zajištěno, že pravidla všech dotčených interoperabilních systémů jsou v tomto ohledu koordinována. Není-li v pravidlech všech systémů, které jsou stranou interoperabilních systémů, výslovně stanoveno jinak, nejsou pravidla jednoho systému týkající se okamžiku vstupu dotčena pravidly ostatních systémů, s nimiž je tento systém interoperabilní.“

7. Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Členské státy mohou stanovit, že zahájení úpadkového řízení proti účastníkovi nebo provozovateli interoperabilního systému neovlivní použití peněžních prostředků nebo cenných papírů, které jsou k dispozici na účtu pro zúčtování tohoto účastníka, ke splnění závazků tohoto účastníka evidovaných v systému nebo v interoperabilním systému v obchodní den, kdy úpadkového řízení bylo zahájeno. Členské státy mohou stanovit, aby úvěr účastníka vzniklý v souvislosti se systémem byl použit proti stávajícímu dostupnému zajištění ke splnění závazků tohoto účastníka v systému nebo v interoperabilním systému.“

8. V článku 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě interoperabilních systémů stanoví každý systém ve svých vlastních pravidlech okamžik neodvolatelnosti tak, aby bylo v co nejširší míře zajištěno, že pravidla všech dotčených interoperabilních systémů jsou v tomto ohledu koordinována. Není-li v pravidlech dotčených systémů, které jsou stranou interoperabilního systému, výslovně stanoveno jinak, pravidla jednoho systému týkající se okamžiku neodvolatelnosti nejsou dotčena pravidly ostatních systémů, s nimiž je tento systém interoperabilní.“

9. Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Úpadkové řízení nemá zpětný účinek na práva a povinnosti účastníka vyplývající z jeho účasti v systému nebo vzniklé v souvislosti s ní v době před okamžikem zahájení tohoto řízení vymezeným v čl. 6 odst. 1. Totéž se vztahuje i na práva a povinnosti účastníka interoperabilního systému nebo provozovatele interoperabilního systému, který není účastníkem.“

10. Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

1. Práva provozovatele systému nebo účastníka na zajištění jim poskytnuté v souvislosti se systémem nebo jakýmkoli interoperabilním systémem a práva centrálních bank členských států nebo Evropské centrální banky na zajištění, které jim bylo poskytnuto, nejsou ovlivněna úpadkovým řízením proti:

- a) účastníkovi (daného systému nebo interoperabilního systému),
- b) provozovateli interoperabilního systému, který není účastníkem,

c) protistraně centrálních bank členských států nebo Evropské centrální banky nebo

d) jiné třetí osobě, která poskytla zajištění.

Zajištění může být realizováno k uspokojení těchto práv.

2. Jsou-li cenné papíry, včetně práv s nimi spojených, poskytnuty jako zajištění účastníkům, provozovatelům systémů nebo centrálním bankám členských států nebo Evropské centrální bance, jak je uvedeno v odstavci 1, a právo těchto subjektů nebo právo zmocněnce, zástupce nebo třetí osoby jednající jejich jménem k cenným papírům je platně zaneseno v registru, na účtu nebo v systému centralizované evidence nacházejícím se v některém členském státě, vztahují se na určení práv těchto subjektů jako držitelů zajištění ve vztahu k těmto cenným papírům právní předpisy uvedeného členského státu.“

11. Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

1. Členské státy určí systémy a příslušné provozovatele systémů, kteří spadají do oblasti působnosti této směrnice, oznámí je Komisi a sdělí jí, které orgány byly určeny v souladu s čl. 6 odst. 2.

Provozovatel systému oznámí členskému státu, jehož právními předpisy se řídí, účastníky systému, včetně případných nepřímých účastníků, i jakékoli změny účastníků.

Kromě oznamovací povinnosti stanovené v druhém pododstavci mohou členské státy podřídít systémy spadající do jejich pravomoci dohledu nebo schvalovacím požadavkům.

Instituce na žádost informuje toho, kdo prokáže oprávněný zájem, o systémech, jichž se účastní a poskytne informace o hlavních pravidlech fungování těchto systémů.

2. Systém, který je určen před tím, než vstoupí v platnost vnitrostátní předpisy provádějící směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění (*), zůstává určen pro účely této směrnice.

Převodní příkaz, který byl systémem přijat před tím, než vstoupily v platnost vnitrostátní předpisy provádějící směrnici 2009/44/ES 6. května 2009, ale vypořádán byl až poté, je považován za převodní příkaz pro účely této směrnice.

(*) Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37.“

Článek 2

Změny směrnice 2002/47/ES

Směrnice 2002/47/ES se mění takto:

1. 9. bod odůvodnění se nahrazuje tímto:

„(9) Za účelem omezení administrativního břemene stran, které využívají finanční zajištění ve smyslu této směrnice, by mělo vnitrostátní právo pro platnost a účinnost finančního zajištění od těchto stran vyžadovat pouze to, aby finanční zajištění kontroloval příjemce zajištění nebo osoba jednající jeho jménem, přičemž by nebyly vyloučeny takové techniky zajištění, kterými poskytovatel zajištění může zajištění nahradit nebo přebytné zajištění odebrat. Tato směrnice by členským státům neměla zakazovat, aby požadovaly postoupení pohledávky z úvěru formou jejího zařazení na seznam pohledávek.“

2. 20. bod odůvodnění se nahrazuje tímto:

„(20) Tato směrnice se nedotýká působení či účinku smluvních podmínek finančních nástrojů nebo pohledávek z úvěru poskytnutých jako finanční zajištění, jako jsou práva, povinnosti nebo jiné podmínky stanovené při emisi těchto nástrojů či jakákoli další práva, povinnosti nebo jiné podmínky, které se uplatňují ve vztahu mezi emitenty a držiteli takových nástrojů nebo mezi dlužníkem a věřitelem v případě takových pohledávek z úvěru.“

3. Doplnuje se nový bod odůvodnění, který zní:

„(23) Touto směrnicí nejsou dotčena práva členských států na zavedení pravidel pro zajištění účinnosti dohod o finančním zajištění vůči třetím osobám v souvislosti s pohledávkami z úvěru,“

4. Článek 1 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) centrální banka, Evropská centrální banka, Banka pro mezinárodní platby, mezinárodní rozvojová banka ve smyslu přílohy VI části 1 oddílu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřacované znění) (*), Mezinárodní měnový fond a Evropská investiční banka;

(*) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.“;

b) v odst. 2 písm. c) se body i) až iv) nahrazují tímto:

„i) úvěrových institucí ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice 2006/48/ES, včetně institucí, které jsou vyjmenovány v článku 2 uvedené směrnice;

ii) investičních podniků ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů (*);

iii) finančních institucí ve smyslu čl. 4 bodu 5 směrnice 2006/48/ES;

iv) pojišťoven ve smyslu čl. 1 písm. a) směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního (třetí směrnice o neživotním pojištění) (***) a pojišťoven ve smyslu čl. 1 bodu 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (**);

(*) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

(**) Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1.

(***) Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.“;

c) v odstavci 4 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Finanční zajištění, které má být poskytnuto, se skládá z hotovosti, finančních nástrojů nebo z pohledávek z úvěru;“;

d) v odstavci 4 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) Členské státy mohou z oblasti působnosti této směrnice vyloučit pohledávky z úvěru, u kterých je dlužníkem spotřebitel ve smyslu čl. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru (*), nebo mikropodnik a malý podnik ve smyslu článku 1 a čl. 2 odst. 2 a 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (**), vyjma případů, kdy příjemce či poskytovatel zajištění takové pohledávky z úvěru je jednou z institucí ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) této směrnice.

(*) Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66.

(**) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.“;

e) odstavec 5 se mění takto:

- i) ve druhém pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„V případě pohledávek z úvěru postačuje mezi stranami smlouvy k identifikaci pohledávky z úvěru a k doložení jejího poskytnutí jakožto finančního zajištění zařazení této pohledávky na seznam pohledávek předložený příjemci zajištění písemně nebo z právního hlediska rovnocenným způsobem.“,

- ii) za druhý pododstavec se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Aniž je dotčen druhý pododstavec, mohou členské státy stanovit, že zařazení na seznam pohledávek předložený příjemci zajištění písemně nebo z právního hlediska rovnocenným způsobem rovněž postačuje k identifikaci pohledávky z úvěru a k doložení jejího poskytnutí jakožto finančního zajištění vůči dlužníkovi nebo třetím osobám.“

5. Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

- i) písmena b) a c) se nahrazují tímto:

„b) ‚dohodou o finančním zajištění s převedením vlastnického práva‘ rozumí dohoda, včetně dohod o zpětném odkupu, podle níž poskytovatel zajištění převádí plně vlastnické právo k finančnímu aktivu nebo plně právo na plnění z tohoto finančního aktiva na příjemce zajištění za účelem zajištění nebo jiného krytí plnění příslušných finančních závazků;

c) ‚dohodou o finančním zajištění s poskytnutím jistoty‘ rozumí dohoda, podle níž poskytovatel zajištění poskytuje příjemci nebo v jeho prospěch jistotu v podobě finančního aktiva, přičemž plně nebo kvalifikované vlastnické právo k němu nebo plně právo na plnění z něj zůstává při zřízení jistoty poskytovateli zajištění“;

- ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„o) ‚pohledávkami z úvěru‘ rozumějí peněžité pohledávky vyplývající z dohody, podle níž úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice 2006/48/ES, včetně institucí, které jsou vyjmenovány v článku 2 uvedené směrnice, poskytují prostředky ve formě úvěru nebo půjčky.“;

b) v odstavci 2 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Poskytnutím finančního zajištění příjemci zajištění podle této směrnice není dotčeno právo poskytovatele zajištění na nahrazení či odebrání přebytečného finančního zajištění nebo v případě pohledávek z úvěru na inkaso výnosů z těchto pohledávek až do dalšího oznámení.“

6. Článek 3 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Aniž je dotčen čl. 1 odst. 5, jsou-li jako finanční zajištění poskytnuty pohledávky z úvěru, nesmějí členské státy vyžadovat, aby sjednání, platnost, účinnost, pořadí, vymahatelnost nebo důkazní přípustnost tohoto finančního zajištění závisely na vykonání formálního aktu, například registrace nebo informování dlužníka o poskytnutí pohledávky z úvěru jako zajištění. Členské státy však mohou požadovat vykonání formálního aktu, jako je registrace nebo informování, pro účely platnosti a účinnosti, pořadí, vymahatelnosti nebo důkazní přípustnosti vůči dlužníkovi nebo třetím osobám.“

Do 30. června 2014 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda je uplatňování tohoto odstavce stále vhodné.“;

- b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Aniž je dotčena směrnice 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (*) a vnitrostátní předpisy o nepřiměřených smluvních podmínkách, zajistí členské státy, aby se dlužníci pohledávek z úvěru mohli písemně nebo z právního hlediska rovnocenným způsobem platně vzdát:

i) svých práv na započtení vůči věřitelům pohledávky z úvěru a vůči osobám, jimž věřitel postoupil, zastavil či jinak uvedl do oběhu pohledávku z úvěru jako zajištění, a

ii) svých práv vyplývajících z pravidel bankovního tajemství, která by jinak věřiteli pohledávky z úvěru bránila nebo omezovala jeho možnost poskytnout informace o pohledávce z úvěru nebo o dlužníkovi pro účely použití pohledávky z úvěru jako zajištění.

(*) Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29.“

7. Článek 4 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) u pohledávek z úvěru prodejem nebo přivlastněním a započtením jejich hodnoty proti příslušným finančním závazkům, případně použitím na jejich vyrovnání.“;

b) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) strany se v dohodě o finančním zajištění s poskytnutím jistoty dohodly na ocenění finančních nástrojů a pohledávek z úvěru.“;

c) odstavec 3 se zrušuje.

8. V článku 5 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Tento článek se nevztahuje na pohledávky z úvěru.“

9. Za článek 9 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 9a

Směrnice 2008/48/ES

Ustanoveními této směrnice není dotčena směrnice 2008/48/ES.“

Článek 3

Provedení

1. Členské státy do 30. prosince 2010 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Budou tyto předpisy používat od 30. června 2011.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 6. května 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
J. KOHOUT